

۱) برگزاری همزمان سه نمایشگاه بین‌المللی نساجی، فرش و پوشاک در شهر یور را می‌توان مهم‌ترین رویداد صنعت نساجی کشورمان در ماه پایانی تابستان دانست؛ نمایشگاه‌هایی که برگزاری همزمان آنها، دیدگاه‌های مثبت و منفی صاحب‌نظران و منتقدان را به خود اختصاص داد. موافقین برگزاری همزمان نمایشگاه‌های نساجی، معتقدند این همزمانی سبب می‌شود تا نمایش بزرگتری از توان صنایع نساجی و پوشاک به نمایش گذاشته شود و مسئولین و بازدیدکنندگان نمایشگاه با گستردگی و عظمت این صنعت بیشتر آشنا شوند؛ از طرفی منتقدین هم بر این باورند که فلسفه برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی توسعه بازار و کسب و کار است نه خوشایند مسئولین!

منتقدین بر این باورند که اصولاً نمایشگاه‌های تخصصی در سراسر دنیا کارکردی ویژه و منحصر به فرد دارند و اصولاً مخاطبین خود را خواهند داشت و برگزاری همزمان این سه نمایشگاه سبب می‌شود شرکت‌هایی که در هر سه حوزه فعال هستند، نتوانند با کیفیت مناسب در این سه رویداد شرکت کنند؛ اگرچه این همزمانی سبب افزایش بازدیدکنندگان می‌شود ولی باید توجه داشت که با توجه به ماهیت این سه نمایشگاه مخاطبین آن نیز متفاوت می‌باشند؛ در نتیجه این افزایش بازدیدکنندگان لزوماً موجب افزایش مخاطب تخصصی و توسعه بازار غرفه‌گذاران نخواهد بود.

بدون تردید انجام نظرسنجی‌هایی از طریق خود مجریان و برگزارکنندگان و تشکل‌های مختلف نساجی می‌تواند راهگشای برنامه‌ریزی‌های آتی در این خصوص باشد و امیدواریم در این فرصت موجود تا تدوین جدول نمایشگاهی سال آتی شرکت‌های سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی توافقی در این خصوص صورت گیرد تا ضمن افزایش روزهای بازدید، تعیین ساعات مناسب بازدید، زمان مناسبی هم برای این رویداد در نظر گرفته شود تا برگزاری چنین نمایشگاه‌های تخصصی، کارکرد واقعی خود را که توسعه بازار و سودمندی غرفه‌گذاران است؛ پیدا کند.

۲) استعفای دبیر اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک در اوایل مهرماه از دیگر اخباری بود که لازم دانستیم در سرمقاله این شماره به آن اشاره کنیم و ضمن عرض خسته نباشید خدمت مهندس مهدی یکتا که هشت سال مسئولیت دبیری این اتحادیه را برعهده داشت و آرزوی سلامتی، سربلندی و توفیق روزافزون برای ایشان؛ امیدواریم این اتحادیه در انتخابات هیئت‌مدیره پیش روی خود با انتخاب چهره‌های موثر و کارآمد بتواند همچون گذشته در عرصه‌های مختلف برنامه‌ریزی و تصمیم‌سازی این صنعت موثر و مفید باشد.

۳) ابلاغ آئین نامه اجرایی ماده ۱۳ قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز یکی دیگر از رویدادهای ماه گذشته بود که بدون تردید در ماه‌های آتی از کارکردهای مثبت و منفی آن زیاد خواهیم شنید. اگرچه لزوم مبارزه با قاچاق کالا برای همه موافقین و مخالفین این طرح مشخص است اما شیوه‌های عملی و اجرایی در مبارزه با قاچاق و ساماندهی عرضه محصولات و حمایت از تولید ملی مورد بحث جدی منتقدین دولت در این خصوص است. تحلیل آمارهای ارائه شده توسط سازمان‌های مسئول بیانگر این واقعیت است که بخش عمده‌ای از قاچاق کالا از مبادی اصلی ورود کالا به کشور و تحت عناوین مختلفی نظیر بداهه‌فروشی، کم‌اظهاری و سوءاستفاده از فساد اداری و قوانین موجود و شرایط ویژه مناطق آزاد صورت می‌گیرد. برخی منتقدین بر این باورند که تمرکز دستگاه‌های اجرایی برای محدود ساختن این ورود بی‌رویه در مرزها به مراتب ساده‌تر از برخورد‌های تنش‌زا و ضربتی در مراکز عرضه است؛ ضمن این که تغییر رویکرد دولت یازدهم - که در ماه‌های ابتدایی فعالیت خود طرح شبنم را به دلایل مختلفی ناکارآمد دانسته بود - در دستورالعمل جدید با تخصیص شناسه کالا به محصول در صدد ردیابی کالا است نیز از جمله مواردی است که تحلیل‌ها و بایدها و نبایدهای بسیاری را به همراه داشته است.

بدون تردید توجه به دیدگاه‌های موافق و مخالف در این خصوص و به کارگیری خرد جمعی در تدوین و اجرای دستورالعمل‌های مربوطه و اعمال اصطلاحات موردنیاز در شیوه‌نامه‌های اجرایی این قانون می‌تواند در کاهش میزان قاچاق موثر باشد؛ ضمن این که نباید فراموش کرد حمایت از تولید ملی صرفاً در مبارزه با قاچاق کالا نیست و قوانین و مقررات مزاحم بسیاری در کشور وجود دارد که اصلاح آنها و در بسیاری از موارد، اجرای صحیح برخی از قوانین موجود نظیر قانون رفع موانع تولید می‌تواند نقش موثری در رقابتی کردن محصولات داخلی داشته باشد که خود به خود قاچاق کالا را بی‌معنی خواهد نمود.